

Ислом Нури

Аллоҳ таоло Наҳл сурасининг 98-оятда шундай дейди:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَارْتَدُوا عَلَى أَرْجُلِكُم مِّنْ حِجَابٍ فَإِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَمَسحُوا بِرِجَالِكُم مِّنْ خِلْمٍ صَاغِرٍ إِلَى الْكَعْبِ الْأَيْمَنِ إِلَى الْكَعْبِ الْأُخْرَىٰ وَمِنْ أَجْلِ الْحِجَابِ فَلَمَسَ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى السَّيِّئَاتِ وَمِنْ أَلْفَاكِكُمْ وَإِسْرَارِكُمْ لِلَّهِ عِلْمٌ غَيْرُ الْمُنظَرِ»

«(Эй мўмин банда,) **Қачон Қуръон ўқисанг, қувилган - малъун шайтон** (васвасаси)дан Аллоҳ паноҳ беришини сўрагин».

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَارْتَدُوا عَلَى أَرْجُلِكُم مِّنْ حِجَابٍ فَإِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَمَسحُوا بِرِجَالِكُم مِّنْ خِلْمٍ صَاغِرٍ إِلَى الْكَعْبِ الْأَيْمَنِ إِلَى الْكَعْبِ الْأُخْرَىٰ وَمِنْ أَجْلِ الْحِجَابِ فَلَمَسَ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى السَّيِّئَاتِ وَمِنْ أَلْفَاكِكُمْ وَإِسْرَارِكُمْ لِلَّهِ عِلْمٌ غَيْرُ الْمُنظَرِ»

Имом Муслим ривоят қилган ҳадисда Анас розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам, Абу Бакр, Умар ва Усмон розияллоҳу анҳумлар билан бирга намоз ўқидим. Уларнинг биронтасидан «Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм»ни (овоз чиқариб) ўқиганларини эшитмадим.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَارْتَدُوا عَلَى أَرْجُلِكُم مِّنْ حِجَابٍ فَإِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَمَسحُوا بِرِجَالِكُم مِّنْ خِلْمٍ صَاغِرٍ إِلَى الْكَعْبِ الْأَيْمَنِ إِلَى الْكَعْبِ الْأُخْرَىٰ وَمِنْ أَجْلِ الْحِجَابِ فَلَمَسَ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى السَّيِّئَاتِ وَمِنْ أَلْفَاكِكُمْ وَإِسْرَارِكُمْ لِلَّهِ عِلْمٌ غَيْرُ الْمُنظَرِ»

Муттафақун алайҳ бўлган ҳадисда Убода ибн Сомит розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Фотиҳа сурасини ўқимаган одамнинг намози намоз эмас», дедилар.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَارْتَدُوا عَلَى أَرْجُلِكُم مِّنْ حِجَابٍ فَإِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَمَسحُوا بِرِجَالِكُم مِّنْ خِلْمٍ صَاغِرٍ إِلَى الْكَعْبِ الْأَيْمَنِ إِلَى الْكَعْبِ الْأُخْرَىٰ وَمِنْ أَجْلِ الْحِجَابِ فَلَمَسَ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى السَّيِّئَاتِ وَمِنْ أَلْفَاكِكُمْ وَإِسْرَارِكُمْ لِلَّهِ عِلْمٌ غَيْرُ الْمُنظَرِ»

Ислом Нури

Имом Муслим Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Ким бир намоз ўқиб, унда «Уммул Қуръон» (Фотиҳа)ни ўқимаса, бу намоз ноқис, комил эмас», деб уч марта айтдилар.

«Уммул Қуръон» деганимиз «Фотиҳа» ҳадисидан шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Ким бир намоз ўқиб, унда «Уммул Қуръон» (Фотиҳа)ни ўқимаса, бу намоз ноқис, комил эмас», деб уч марта айтдилар.

Муттафақун алайҳ бўлган ҳадисда Абу Хурайра розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Имом “Омиин” деса, сизлар ҳам “Омиин” денглар, чунки кимнинг омин дейиши малоикаларнинг омин дейишларига тўғри келса, унинг ўтган гуноҳлари кечиради», дедилар.

«Имом “Омиин” деса, сизлар ҳам “Омиин” денглар, чунки кимнинг омин дейиши малоикаларнинг омин дейишларига тўғри келса, унинг ўтган гуноҳлари кечиради», дедилар.

Имом Бухорий ривоят қилган ҳадисда Абу Хурайра розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Агар имом “Ғойрил-мағзуби алайҳим валаз-золлин” деса “Омин” денглар, чунки кимнинг сўзи малоикаларнинг сўзига тўғри келса, унинг ўтган гуноҳлари кечиради», дедилар.

Шарҳ:

Намоз ўқувчи намозни очиш дуосини ўқигач, қироат қилишдан олдин

лаънати шайтоннинг ёмонликларидан паноҳ тилаб: “Аъзу биллаҳи минаш-шайтонир-рожим” дейди, сўнгра “Бисмиллаҳир роҳманир роҳим”ни айтиб, Фотиҳа сурасини ўқийди. Фотиҳа сураси жуда улуғ дуоларни ўз ичига олгани учун ундан кейин “Омин” (яъни, илоҳим қабул қил) дейди.

Бугунги дарсдан олинadиган фойдалар:

1. Намозда Қуръон ўқишдан аввал аъзу ва бисмиллаҳни махфий айтиш суннат.
2. Фотиҳа сурасини ўқиш намоз рукнларидан бўлиб, усиз намоз дуруст бўлмайди.
3. Фотиҳа сурасини ўқигандан кейин “Омин” дейиш суннат.